Koskodas pogrążył socjalistyczny rząd Papandreu

Skandale korupcyjne socjalistycznego rządu Andreasa Papandreu prowadziły kraj w polityczny i ekonomiczny chaos, podczas gdy premier uwikłany był w głośny romans z młodą blondynką. Wobec urzędników rządowych prowadzono około 50 śledztw, z których kilka było bezpośrednio związanych z gabinetem premiera.

Śledczy ustalili, iż co najmniej dwie zorganizowane grupy przestępcze zawładnęły krajowym systemem sprawiedliwości, podczas gdy policja i inne służby pogrążone były w niemocy. Następował dwucyfrowy wzrost inflacji, rósł deficyt budżetowy, pracownicy blokujący magistrale żądali 100 procentowej podwyżki płac, a prasa pisała o starym dobrym bizantyjskim systemie *korupcji, łapówek* i *nepotyzmu*.

Krajobraz Grecji

Papandreu założył PASOK w 1974 i w 1981 roku poprowadził partię do zwycięstwa. Kiedy jednak czołowe postaci zaczęły opuszczać ugrupowanie, nie chcąc być kojarzonymi z rządowymi skandalami związanymi z sektorem bankowym i obronnym, PASOK sukcesywnie tracił poparcie. Wiele osób podejrzewało premiera o osobiste uczestnictwo w *skandalach korupcyjnych*, co znalazło ostry wydźwięk w słowach ministra zdrowia Silvii Akita, oskarżającej rząd o prowadzenie przytułku dla pasożytów. Przez wiele miesięcy wydarzenia w Grecji przypominały satyrę, ochrzczoną przez prasę „Ostatni cesarzowie PASOK".

Niemal każdego dnia rząd przyjmował na klatę kolejne ciosy, w końcu dostając jeden, który go znokautował. Związany był on z Georgem Koskotasem, cudownym dzieckiem finansjery. Jego błyskawiczna kariera na szczyt greckiego establishmentu

zakończyła się oskarżeniem o *sprzeniewierzenie* 200 milionów dolarów należących do Banku Krety, w którym posiadał większość udziałów.

Skandal Koskodasa, jak podaje Stephen Brookes z „Insight Magazin”, zawładnął wyobraźnią Greków, jak jeszcze nic w nowoczesnej historii Grecji, ponieważ niemal wszystkich Greków dotykał osobiście. Każdy bowiem miał, lub znał kogoś, kto posiadał pieniądze w tym banku.

Winowajca przybył do Grecji w 1979 roku, po tym, jak w Stanach Zjednoczonych, gdzie spędził większość życia, zdefraudował 41 tysięcy dolarów na szkodę IRS. Później znalazł on pracę w Banku Krety, kupił 2 procent akcji, a w 1984, w podejrzanych okolicznościach przejął udziały większościowe. Wkrótce zaczął się interesować grupą multimedialną Grammi Inc., zakupił siedem magazynów i dzienników, stacje radiowe, nieruchomości i drużynę Olympiakos FC, którą pozostawił z

ogromnymi długami. Jak się miało okazać, za wszystko płacił pieniędzmi sprzeniewierzonymi z Bank of Crete.

Kiedy niepokojące wieści o kondycji banku obiegły kraj, posiadacze rachunków zaczęli masowo wycofywać swoje oszczędności, Koskotas stawał się niewypłacalny. I tym razem, jak twierdzą śledczy, zwrócił się do swoich obrońców z rządu. W rękach policji znalazły się dokumenty, które pozwoliły mu przejąć udziały. Okazało się, że zostały one sfałszowane. Ani Merrill Lynch &Co, ani Irving Trust Co z Nowego Jorku nie potwierdzały, by miał on odpowiednio 13 i 17 milionów dolarów depozytów w tych instytucjach.

Wkrótce w Banku Krety pojawiła się kontrola, która wykazała, że Koskotas ukradł dokładnie 235 milionów dolarów.

Wieczorem 6 listopada 1988 roku, bankier, w otoczeniu kilkudziesięciu ochroniarzy odleciał z

lotniska w Atenach prywatnym samolotem należącym do Argyrisa Saliarelisa – biznesmena, którego łączyły osobiste konotacje z żoną premiera Papandreu. Koskodas wylądował na Malcie, gdzie dołączyła do niego rodzina, a następnie udał do Brazylii, by w końcu wylądować w USA, gdzie został aresztowany.

Kiedy Koskodas oczekiwał na ekstradycję, komisja parlamentarna próbowała odkryć związki premiera z biznesmenem. Ujawniono kilka dowodów na osobiste uwikłanie Papandreu w skandal. Jednym z nich był list datowany na 27 października 1988 roku, w którym Koskodas prosił premiera o hamowanie śledztwa. Na niekorzyść premiera przemawiała przyjaźń z Georgem Louvarisem, który otrzymał znaczną sumę pieniędzy od Koskodasa i którego uważano za pośrednika między nim a Papandreu.

Ucieczka Koskodasa zmusiła do rezygnacji

ministra porządku publicznego, Anastassiosa Sehiotisa oraz ministra sprawiedliwości Koutsogiorgasa, którego oskarżano o utrudnianie śledztwa przeciw biznesmenowi.

Próbując ratować gabinet Papandreu 16 listopada dokonał pewnych przetasowań w rządzie, a trzech popularnych ministrów, na znak protestu, zrezygnowało ze swoich funkcji.

Koskotas został aresztowany 23 listopada 1988 roku w Massachusetts, a w 1991 roku dokonała się jego ekstradycja do Grecji. W marcu 2001 raku warunkowo opuścił więzienie, po odbyciu 12 z kary 25 lat pozbawienia wolności.

Papandreu został oczyszczony z zarzutów przez Sąd Najwyższy w 1992 roku, by w roku następnym zostać ponownie wybrany na premiera.

Źródła:

stephenbrookes.com;
time.com

Opublikowano w dniu 6.11.2017 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA